

บทที่ 1

บทนำ

สถาบันครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานและครอบครัวเป็นหน่วยของสังคมมนุษย์ที่เลือกที่สุดซึ่งขยายใหญ่สมมาริใจที่จะใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน ในปัจจุบันมีปัญหาสังคมเกิดขึ้นมาก many ส่วนหนึ่งเกิดมาจากการบุคคล หากสถาบันครอบครัวมีความเข้มแข็ง ย่อมส่งผลให้ปัญหาสังคมลดน้อยลง ดังนั้นกฎหมายจึงมีการบัญญัติถึงสิทธิหน้าที่ของสามีภริยาไว้ เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติต่อกันอันจะทำให้คนในสังคมอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข แต่หากความสัมพันธ์ระหว่างสามีภริยานั้นไม่อาจดำเนินต่อไปอย่างราบรื่นได้แล้วไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ 5 อนุญาตให้สามีภริยาที่ไม่ประสงค์จะใช้ชีวิตร่วมกันต่อไปหย่าขาดจากกันได้ การหย่าขาดจากการสมรสนั้นสามารถทำได้สองวิธี โดยวิธีแรกคือการตกลงหย่าขาดจากกันด้วยความยินยอมของทั้งสองฝ่าย โดยการตัดหงเปียนหยากับเจ้าน้ำที่ตามที่กฎหมายกำหนด ถือวิธีนี้ก็คือการหย่าโดยที่สามีหรือภริยาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ยินยอมที่จะหย่า กฎหมายก็เปิดโอกาสให้ดำเนินการฟ้องร้องต่อศาลเพื่อให้พิพากษาหย่าขาดจากกันได้ โดยจะต้องมีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งที่เข้าลักษณะเหตุฟ้องหย่าตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ทั้งนี้เหตุฟ้องหย่านั้นจะต้องเป็นเรื่องที่ร้ายแรงมากกว่าเป็นเพียงการกระทบกระทั้งกันตามปกติของการเป็นสามีภริยากัน โดยจะต้องถึงขนาดที่ว่าหากยังคงอยู่ร่วมกันต่อไปอีก ก็จะเป็นผลร้ายต่อครอบครัว

เหตุฟ้องหย่าตามกฎหมายนั้นมีหลายประการ สำหรับเหตุฟ้องหย่าตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์นั้นถูกบัญญัติไว้ในมาตรา 1516 เหตุฟ้องหย่าประการหนึ่งที่ยังคงเป็นปัญหาคือเหตุฟ้องหย่าตามมาตรา 1516 (6) ซึ่งบัญญัติไว้ว่า “สามีหรือภริยาไม่ให้ความช่วยเหลืออุปการะเลี้ยงดูอีกฝ่ายหนึ่งตามสมควร หรือทำการเป็นปฏิบัติชั่วต่อการที่เป็นสามีหรือภริยา กันอย่างร้ายแรง ทั้งนี้ถ้าการกระทำนั้นถึงขนาดที่อีกฝ่ายหนึ่งเดือดร้อนเกินควรในเมื่อเอกสารพยานและความเป็นอยู่ร่วมกันฉันสามีภริยามาคำนึงประกอบ อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้”¹

¹ One spouse has failed to give proper maintenance and support to the other, or committed acts seriously adverse to the relationship of husband and wife to such an extent that the other has deemed in excessive trouble where the condition, position and

การทำการเป็นปฏิปักษ์ต่อการที่เป็นสามีหรือภริยากันอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 1516 (6) ดังกล่าว ข้างต้น มีปัญหาอยุ่หอยลายประการ กล่าวคือ การกระทำใดจึงจะถือว่าเป็นการทำการเป็นปฏิปักษ์ ต่อการที่เป็นสามีหรือภริยากันอย่างร้ายแรง และในการวินิจฉัยว่าการกระทำได้เป็นการทำการ เป็นปฏิปักษ์ต่อการที่เป็นสามีหรือภริยา กันอย่างร้ายแรง ให้หลักเกณฑ์ได้ในการวินิจฉัย การ กำหนดเงื่อนไขว่าถ้าการกระทำนั้นถึงขนาดที่อิกฝ่ายหนึ่งเดือดร้อนเกินควร อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้อง หย่าได้ เมื่อไหร่ดังกล่าวเป็นธรรมต่อสามีภริยาทั้งสองฝ่ายหรือไม่ และการทำการเป็นปฏิปักษ์ต่อ ภาพที่เป็นสามีหรือภริยา กันอย่างร้ายแรงซึ่งเป็นเหตุฟ้องหย่าที่เป็นหลักความผิด มีความเหมาะสม กับสภาพสังคมในปัจจุบันหรือไม่

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาในเรื่องนี้จะจำกัดขอบเขตเฉพาะกรณีเหตุฟ้องหย่าตามประมวลกฎหมาย แพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1516 (6) ในส่วนของการทำการเป็นปฏิปักษ์ต่อการเป็นสามีภริยา กัน อย่างร้ายแรงเท่านั้น โดยศึกษาประวัติศาสตร์และแนวความคิดของเหตุฟ้องหย่า บทบัญญัติแห่ง กฎหมาย คำพิพากษาศาลฎีกา บทความ และตำรา ซึ่งจะทำการศึกษาในรูปแบบของการ วิเคราะห์และเปรียบเทียบหลักกฎหมายทั้งของไทยและของต่างประเทศ ในระบบกฎหมาย Common Law และ Civil Law ว่ามีความคล้ายคลึงหรือแตกต่างกันอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อให้ทราบว่าการกระทำใดจึงจะถือว่าเป็นการทำการเป็นปฏิปักษ์ต่อการที่เป็นสามี หรือภริยา กันอย่างร้ายแรง และที่ให้เห็นว่าในการวินิจฉัยว่าการกระทำได้เป็นการทำการเป็น ปฏิปักษ์ต่อการที่เป็นสามีหรือภริยา กันอย่างร้ายแรง สมควรใช้หลักเกณฑ์ได้ในการวินิจฉัย และ เพื่อให้ทราบว่าเมื่อไหร่ในการฟ้องร้อง และแนวความคิดของเหตุฟ้องหย่ามีความเหมาะสมแล้วหรือไม่

วิธีการดำเนินการศึกษาวิจัย

การศึกษานี้จะศึกษาเอกสารทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ และคำพิพากษาของศาลฎีกา

ผลที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

ทำให้เกิดความเข้าใจถึงหลักกฎหมายเกี่ยวกับการฟ้องหย่าตามระบบกฎหมายไทย และกฎหมายต่างประเทศ และหลักเกณฑ์ในการนิจฉัยปัญหาการทำการเป็นปฏิปักษ์ต่อการเป็นสามีภริยา กัน อันจะทำให้ผู้ใช้กฎหมายไม่เกิดความสับสน